

DRUGOROCZNY (1) *ai*

A sg f drugoroczną.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od wyrażenia „drugi rok” ‘następny rok, jeszcze jeden rok’; jeszcze jednego roku:

Wyrażenie: »doba drugoroczna« = okres obejmujący cały następny rok, jeszcze jeden rok: Exclufiue kończy rok gdy go piąć poczną: Includiue zamyka dobę drugoroczną/ Aż poczną łześćletnego y pierwszego piąć KlonWor [80].

SB